HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והאידנא הוא דליוה פרסאי[ה] אמר ליה אביי לרב יוסף להא גיסא דפרת עד היכא אמר ליה מאי דעתיך משום בירם מייחסי דפומבדיתא [ג]מבירם נסבי [ד]אמר רב פפא כמחלוקת ליוחסין כך מחלוקת לענין גיטין ורב יוסף אמר מחלוקת ליוחסין אבל לגיטין דברי הכל עד ארבא תניינא דגישרא אמר רמי בר אבא חביל ימא [ו]תכילתא דבבל שוניא וגוביא תכילתא דחביל ימא רבינא אמר אף ציצורא תניא נמי הכי חנן בן פנחם אומר חביל ימא תכילתא דבבל שוניא וגוביא וציצורא תכילתא דחביל ימא אמר רב פפא והאידנא איערבי בהו כותאי ולא היא איתתא הוא דבעא מינייהו ולא יהבו ליה מאי חביל ימא אמר רב פפא זו פרת [ז]דבורסי ההוא גברא דאמר להו אנא מן שוט מישוט עמד רבי יצחק נפחא על הגלין ואמר שוט מישוט בין הנהרות עומדת וכי בין הנהרות עומדת מאי הוי אמר אביי אמר ר' חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי בר' חנינא בין הנהרות הרי היא כגולה ליוחסין והיכא קיימא אמר ר' יוחנן [ח]מאיהי דקירא ולעיל והא אמר רבי יוחנן [ט]עד מעברתא דגיזמא אמר אביי [י]רצועה נפקא אמר רב איקא בר אבין אמר רב חננאל [יא]אמר רב חלזון [יב]ניהוונד הרי היא כגולה ליוחסין א"ל אביי לא תציתו ליה יבמה היא דנפלה ליה התם א"ל אטו דידי היא דרב חננאל היא אזיל שיילוה לרב חננאל אמר להו הכי אמר רב חלזון ניהוונד הרי היא כגולה ליוחסין ופליגא דר' אבא בר כהנא [יג]דאמר ר' אבא בר כהנא מאי דכתיב [1]וינחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי חלח זו חלזון חבור זו [יד]הדייב נהר גוזן זו גינזק ערי מדי זו חמדן וחברותיה ואמרי לה זו נהוונד וחברותיה מאי חברותיה אמר שמואל כרך מושבי [טו]חוסקי ורומקי אמר רבי יוחנן וכולם לפסול קסלקא דעתא מושבי הויינו מושבני והאמר [טז]ר' חייא בר אבין אמר שמואל מושבני הרי היא כגולה ליוחסין אלא מושבי לחוד ומושבני לחוד [2]ותלת עלעין בפומה בין שיניה אמר רבי יוחנן זו חלזון הדייב ונציבין שפעמים בולעתן ופעמים פולטתן וארו חיוא אחרי תנינא דמיה לדוב [יז]תני רב יוסף אלו פרסיים שאוכלין ושותין כדוב ומסורבלין כדוב ומגדלין שער כדוב ואין להם מנוחה כדוב ר' אמי כי הוה חזי פרסא דרכיב אמר היינו דובא נייד[ה] א"ל רבי ללוי הראני פרסיים אמר ליה דומים לחיילות של בית דוד הראני חברין דומין למלאכי חבלה הראני ישמעאלים דומין לשעירים של בית הכסא הראני תלמידי חכמים שבבבל דומים למלאכי השרת כי הוה ניחא נפשיה דרבי אמר הומניא איכא בבבל כולה [יח]עמונאי היא [יט]מסגריא איכא בבבל כולה דממזירא היא בירקא איכא בבבל שני אחים יש[כ] שמחליפים נשותיהם זה לזה בירתא דסטיא איכא בבבל היום סרו מאחרי המקום דאקפי פירא בכווריי בשבתא ואזיל וצדו בהו בשבתא ושמתינהו ר' אחי ברבי יאשיה ואישתמוד אקרא דאגמא איכא בבבל אדא בר אהבה יש בה היום

להך גיסא דפרת עד היכן. פי' בקונטרס להכי לא בעי למתא מחסיא פרת עד היכן לפי שפרת נופל במחלקת ועוד כבל מוסכת למטה ממנו עד לפמיית מתחה כדאמר לעיל: **להך גיסא דפרת עד היכא.** בשפתה כלפי מערב עד היכן מתפשט רחבה של כבל: **מאי דעתך.** שבמת ליטמא: **משום בירם.** שמא בירם שיושבת בהך גיסא מיבעיא לך: **מייחסי דפומבדיתא.** שהיו בין שתי הנהרות מבירם נסבי נסבי ס"מ מוחזקין הם בה בחזקת יחוס: **כמחלוקת ליוחסין.** כאלרכה ורחבה של כבל: **כך מחלוקת לגיטין.** דקיימא לן (גיטין דף כ.) המביא גט משאר מלכות צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם לפי שאין בקיאין לשמה והמביא גט מארץ ישראל לבבל אינו צריך לומר ובפני חתם היה כאדם ישראל לגיטין[ד] שאף הם היו חכמים ובקיאין לשמה: **עד ארבא תניינא.** מגם של קיש וערבה שקורין מוסר"ק: **תניינא דגישרא.** שני מגמיש היו למטה מהגשר זה למטה מזה: **חביל ימא.** שם מקום: **תכילתא דבבל.** מכלילת ותפארתה של כבל ליוחסין: **שוניא וגוביא וציצורא.** מקומות הם: **תכילתא דחביל ימא.** תפארת של חביל ימא: **איתתא בעא מינייהו ולא יהבו ליה.** כותיים לא נתערבו בהם אבל הקול יצא על ידי שאבל כותי אחד מהם מהם אבל הם לא נתנו לו. ויש מומרים רב פפא בעא מינייהו מיתתא ולא יהבי ליה לכך היה מוציא עליהם שמץ פסול וקשה בעיני לומר כן: **דבורסי.** פומבדיתא קרי גולה בלשם הגמרא (דף נג.): **מאיהי דקירא.** מקום על נהר פרת למעלה מכל המקומות המוכרים למעלה: **והאמר ר' יוחנן.** לעיל[ו] מיקשינן דבבל נפרת עד מעברתא דגדמת ותו לא: **אמר אביי רצועה נפקא.** בחלכסון ממעברתא דגדמת ומקפא את הפסולין עד מעלה מאיהי דקירא שהיא מן הפסולין ושוט משוט בפי הרצועה על פרת: **חלזון.** נהר: **וניהוונד בחלח ובחבור.** בעברת שהבגדים שהגלה סנחריב משתעי: **וכולן לפסול.** כל מקום שגלו הבבלים נטמעו עובדי כוכבים בבנותיהם ועובד כוכבים ועבד הבית על בת ישראל מפילו למ"ד (יבמות דף מה.) הולד ממזר לא הוי פגום מיהא הוי: **וחלח ענין בפומה.** בחיה[ה] שבמרלה דגיחל כתיב והיא בבל: **בפומה בין שיניה.** בפומה משמע מבפנים בין שיניה משמע שבולטות מבחוץ: **ובפורבניים כדוב.** בעלי בשר. לשון עובי ושומן הוא ובעלמא (שבת דף קנ:) נמי בחמרי קטן מסורבל בבשר המלובש בשער כסרבל: דוב אין לו מנוחה כשהוא קשור הולך ובא תמיד סביבותיו: **דובא נייד.** דוב נודד: **פרסיים.** בעל מסלות ודומיות היה לוי ובקשר לו רבי משול לי פרסיים למה הם דומים: **לחיילות של בית דוד.** גבוריה[ט]: **חברין.** חומה המחוברת לפרסיים ומחיתים הם וטרפיים הם יותר מפרסיים: **לשעירים.** מלובשים שחורים ודומים לשדים: **דומים למלאכי השרת.** לבושים לבנים ועטופים כמלאכי השרת וכתיב (יחזקאל ט) והאיש לבוש הבדים. והכי נמי אמרינן בנמה מלליקין (שבת דף כה:) על רבי יהודה שהיה מתעטף ויושב בסדיניו המלויינין ודומה למלאך כו' ובנדרים (דף כ:) נמי אמרינן מאן מלאכי השרת רבנן ואמאי קרי להו מלאכי השרת משום דמלויינין כמלאכי השרת במלבושים נאים[י]: **כי קא ניחא נפשיה.** מזקקה בפומיה: **הומניא.** עיר שמה כך: **מסגריא.** עיר היא וכל הנך כולהו מקומות ניינהו: **בירתא דסטיא.** על שם שסרו מאחרי המקום ופירש רבי הילל סרו: **דאקפי פירא דכווריי ואזיל ונייתי בשבתא ושמתינהו וכו'.** הלילי הביבר דגיס הרגה והלכו ולדו: **דאקפי.** הלילי כדאמרינן ויקף הבהל (מלכים ב ו) וקפץ פרזלא: **פירא.** בריכה עשויה לגדל דגיס ובלע"ז בייב"ר: **ואישתמוד.** נשתמד:

1. וַיִּגֶל מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת יִשְׂרָאֵל אַשּׁוּרָה וַיֹּנָחֵם בְּחַלַח וּבְחָבוֹר נְהַר גּוֹזָן וְעָרֵי מָדָי:
מלכים ב יח יא

2. וְאֵרוּ חִיזְוָה אֲחֶרִי תַּנִּינָה דְּמָיָה לְרֻדַּ וְלִשְׁטָר חַד הֲקַמַת וְתִלַת עִלְעִין בְּפֻמֵּהּ בֵּין שִׁנּוֹהִי וְכֵן אֲמָרִין לָהּ קוּמֵי אֲבֻלִי בְּשַׁר שְׁגִיא: דניאל ז ה

גליון הש"ס

תום' ד"ה בין וכו' וצ"ל דשני מקומות הן. עיין עירובין דף יט ע"ב תד"ה מס בין הנהרות:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה ומגלת וכו' כמיס הראשונה שבמלאה וכו' והיל בבל וקשה' בפומה כל"ל והל"ל:

לעזי רש"י

אורשר"א [אורשירי"ר]. שדה ערבות.
ביב"ר [ויביי"ר]. ברכת דגים.

מוסף רש"י

וכולם לפסול. ריבן ממזרים שנטמעו עכרת הבבלים בעובדות כוכבים (ל"ל בנות עכרם הבבלים בעובדי כוכבים) וביהן כרי הן ביבר"לים וזוהג בהן איסור ממזרות, והן לא מהרו ונשאו זה בתוכו או בתו כמו והכי הן ממזרים (יבמות יז.). **שפעמים בולעתן ופעמים פולטתן.** ג' מדינות הין תמיד מוכדות בה ומשלימות עמה (דניאל ז ה). **וארו.** והנה, אחרי. תמרא (ע"ז ב:). **ומסורבלין.** מלובשין בבגד (נזירה יא.). שמיים כמו (שבת קנ:) קנון המסובכל בבגד, ולשון מלבוש הוא כמו (דניאל ג) כפיתו בסרבליהון (ע"ז ב:). **ואין להם מנוחה כדוב.** דוב אין לו מנוחה מלא הולך ובא כל שעה (שם).